Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

8 септември 2015 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 4, параграф 1, член 5, параграф 4 и член 9, параграф 1 — Регламент (ЕО) № 1205/2007 — Внос на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ-и) с произход от Китай, Виетнам, Пакистан и Филипините — Причинена на производството на Общността вреда — Основна част от общото производство на Общността на подобни стоки“

По дело C-511/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 23 септември 2013 г.,

Philips Lighting Poland S.A., установено в Пила (Полша),

Philips Lighting BV, установено в Айндховен (Нидерландия),

представлявани от L. Catrain González, abogada, и E. Wright, barrister,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явява S. Boelaert, в качеството на представител, подпомагана от S. Gubel, адвокат, и B. O'Connor, solicitor,

ответник в първоинстанционното производство,

Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, установено в Хангжу (Китай),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), установено в Будапеща (Унгария),

Osram GmbH, установено в Мюнхен (Германия), за което се явяват R. Bierwagen и C. Hipp, Rechtsanwälte,

Европейска комисия, за която се явяват L. Armati и J.-F. Brakeland, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: V. Skouris, председател, K. Lenaerts, заместник-председател, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz и K. Jürimäe, председатели на състави, A. Rosas, E. Juhász (докладчик), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 февруари 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 март 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Philips Lighting Poland S.A. (наричано по-нататък „Филипс Полша“) и Philips Lighting BV (наричано по-нататък „Филипс Нидерландия“) искат отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 11 юли 2013 г., Philips Lighting Poland и Philips Lighting/Съвет (T-469/07, EU:T:2013:370, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което той отхвърля жалбата им за отмяна на Регламент (ЕО) № 1205/2007 на Съвета от 15 октомври 2007 година за налагане на антидъмпингови мита върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ-и), с произход от Китайската народна република, след приключване на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96, и за разширяване на действието им за вноса на същия продукт, изпращан от Социалистическа република Виетнам, Ислямска република Пакистан и Република Филипини (ОВ L 272, стр. 1, наричан по-нататък „спорният регламент“).

Правна уредба

Антидъмпинговото споразумение от 1994 г.

2 С Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), Съветът на Европейския съюз одобрява Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г., както и споразуменията от приложения 1, 2 и 3 към това споразумение, сред които е и Общото споразумение за митата и търговията (1994) (ОВ L 336, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 14, наричано по-нататък „ГАТТ 1994“), както и Споразумението за прилагане на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „антидъмпинговото споразумение от 1994 г.“).

3 Член 1 от последното посочено споразумение гласи:

„Антидъмпингова мярка следва да се прилага само при възникване на обстоятелствата, предвидени в член VI на ГАТТ (1994) и след процедури по разследване, предприети[…] и проведени в съответствие с разпоредбите на това споразумение. Следващите разпоредби регламентират прилагането на член VI на ГАТТ (1994), доколкото се предприема действие на основание на антидъмпингово законодателство или подзаконови нормативни актове“.

4 Член 4.1 от посоченото споразумение предвижда по-специално:

„По смисъла на това споразумение терминът „местна промишленост“ следва да се тълкува като отнасящ се до местните производители като цяло на подобни стоки или по отношение на онези от тях, чието общо производство на въпросните стоки съставлява значителен дял от цялото местно производство на тези стоки […]“.

5 Член 5 от същото споразумение гласи:

„5.1. Освен в случаите по параграф 6, разследване за определяне наличието, степента и резултатите от твърдян дъмпинг следва да започне след писмено заявление, подадено от местната промишленост или от нейно име.

[…]

5.4. Процедура по разследване съгласно параграф 1 не се открива, докато властите не установят, че заявлението е подадено от местната промишленост или от нейно име[…], като това определяне се извършва въз основа на разглеждане на степента на подкрепа или противопоставяне на заявлението, изразени от местните производители[…] на подобна стока. Приема се, че заявлението е подадено „от местната промишленост или от нейно име“, ако то е подкрепено от местните производители, произвеждащи общо над 50 процента от цялото производство на подобна стока, произвеждана от онази част на местната промишленост, която изразява подкрепа или несъгласие със заявлението. Не може да се започва разследване, когато заявлението е подкрепено явно от местни производители, които произвеждат по-малко от 25 процента от цялото производство на подобна стока, произвеждана от местната промишленост.

[…]“.

Регламент (ЕО) № 384/96

6 Приложимата към фактите по делото правна уредба включва Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 2117/2005 на Съвета от 21 декември 2005 г. (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 44, стр. 15, наричан по-нататък „основният регламент“). Основният регламент е отменен и заменен от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51). Последният регламент е неприложим по делото ratione temporis.

7 Съображения 1—3 и 5 от основния регламент гласяха:

„(1) като има предвид, че с Регламент (ЕИО) № 2423/88 [на Съвета от 11 юли 1988 година за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 209, стр. 1),] Съветът е приел общи правила за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност;

(2) като има предвид, че тези правила са приети в съответствие със съществуващи международни задължения, и в частност с произтичащите от член VI от Общото споразумение за митата и търговията [от 30 октомври 1947 г.] (по-нататък наричано „ГАТТ“), от Споразумението за прилагане на член VI от ГАТТ [общото споразумение за митата и търговията, одобрено от името на Общността с Решение 80/271/ЕИО на Съвета от 10 декември 1979 година относно сключването на многостранните споразумения, постигнати в резултат от търговските преговори (1973—1979 г.) (ОВ L 71, 1980 г., стр. 1)] (Антидъмпингов кодекс от 1979 г.) и от Споразумението за тълкуване и прилагане на членове VI, XVI и XXIII на ГАТТ [общото споразумение за митата и търговията, одобрено от името на Общността със същото решение] (Споразумение за субсидиите и изравнителните мита);

(3) като има предвид, че многостранните търговски преговори, приключили през 1994 г., довеждат до нови споразумения за прилагането на член VI от ГАТТ и е уместно правилата на Общността да бъдат променени в светлината на тези нови споразумения; […]

[…]

(5) като има предвид, че новото споразумение по дъмпинга, а именно [антидъмпинговото споразумение от 1994 г.,] съдържа нови и детайлни правила, отнасящи се по-специално до изчисляването на дъмпинговия марж, процедурите за започване и провеждане на разследване, включително установяването и тълкуването на фактите, въвеждането на временни мерки, въвеждането и събирането на антидъмпингови мита, срокът на действие и преразглеждането на антидъмпингови мерки и публичното разгласяване на информация, свързана с антидъмпингови разследвания; като има предвид, че езикът на новите споразумения следва да се въведе доколкото е възможно в законодателството на Общността, с оглед на обхвата на промените и за да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на новите правила“.

8 Член 3 от основния регламент, озаглавен „Установяване на вреда“, предвиждаше в параграф 1, че „[п]о смисъла на [този] регламент „вреда“, освен в изрично упоменати случаи, означава причиняване на [съществена] вреда на производството на Общността, опасност от причиняване на [съществена] вреда на производството на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такова производство и се тълкува съгласно разпоредбите на [този] член“.

9 Член 4 от същия регламент, озаглавен „Дефиниране на „производство на Общността“, предвиждаше в параграф 1, че „[п]о смисъла на [същия] регламент „производство на Общността“ означава производителите на подобни стоки в Общността или тези от тях, чието съвкупно производство на подобни стоки съставлява основна част, съгласно член 5, параграф 4, от общото производство на Общността на такива продукти“.

10 Член 5 от основния регламент, озаглавен „Образуване на процедура“, гласеше:

„1. Освен в случаите по параграф 6, процедура по разследване на съществуването, степента и ефекта на предполагаем дъмпинг се образува въз основа на писмена жалба от физическо или юридическо лице, или от сдружение, което не е юридическо лице, като то действа от името на производството на Общността.

[…]

2. Жалбата съгласно параграф 1 следва да съдържа доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка между твърдяния дъмпингов внос и твърдяната вреда. […]

3. Комисията проверява, доколкото това е възможно, точността и адекватността на предоставените в жалбата доказателства с цел да прецени доколко са налице достатъчни доказателства за започване на процедура по разследване.

4. Процедура по разследване не започва съгласно параграф 1, освен ако не се установи, след проверка на степента, в която жалбата се поддържа или отхвърля от производителите от Общността на сходен продукт, че жалбата е отправена от или от името на производството на Общността. Жалбата се счита за подадена от или от името на производството на Общността, ако тя се поддържа от производители от Общността, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство на Общността на сходен продукт, произвеждан от онази част на производството на Общността, която поддържа […] или се противопоставя на жалбата. Процедура по разследването не започва, ако производителите от Общността, които изрично поддържат жалбата, съставляват по-малко от 25 % от общото производство на Общността на сходен продукт.

[…]“.

11 Член 9 от посочения регламент определяше условията за приключване на процедура по разследване с или без налагане на антидъмпингови мерки. Той гласеше:

„1. При оттегляне на жалба, процедурата може да бъде прекратена, освен когато прекратяването не е в интерес на Общността.

2. Когато след консултации се установи, че не е необходимо налагането на защитни мерки и в рамките на Консултативния комитет не са повдигнати възражения, разследването или процедурата се прекратява. Във всички останали случаи Комисията изпраща незабавно доклад до Съвета с резултатите от консултациите и предложение за прекратяване на процедурата. Счита се, че процедурата е прекратена, ако в рамките на един месец Съветът не приеме друго решение с квалифицирано мнозинство.

[…]

4. Когато окончателно събраните факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена вреда, и интересът на Общността изисква[…] намеса съгласно член 21, Съветът налага окончателно антидъмпингово мито, въз основа на предложение от Комисията след консултация с Консултативния комитет. Съветът приема предложението, освен ако не реши с обикновено мнозинство да го отхвърли в срок от един месец след представянето му от Комисията. […]

[…]“.

12 Съгласно член 11, параграфи 2 и 5 от основния регламент:

„2. Срокът на действие на антидъмпинговите мита изтича пет години след датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последното по ред едновременно преразглеждане на дъмпинга и вредата от него, освен ако в някое преразглеждане не е установено, че изтичането на този срок ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него. Преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на митата се предприема по предложение на Комисията или по искане на или от името на производството на Общността, като митата остават в сила до приключване на преразглеждането.

[…]

5. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследванията, с изключение на онези, които се отнасят до сроковете, се прилагат за всяко преразглеждане, съгласно параграфи 2, 3 и 4 на настоящия член. […]

[…]“.

Регламенти (ЕО) № 1470/2001 и (ЕО) № 866/2005

13 След разследване, открито вследствие на жалба, подадена от European Lighting Companies Federation на 4 април 2000 г., Съветът приема Регламент (ЕО) № 1470/2001 от 16 юли 2001 година относно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито върху вноса на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (КФЛ) с произход от Китайската народна република (ОВ L 195, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 24, стр. 105).

14 След откриването на разследване относно евентуално заобикаляне на тези мита Съветът приема и Регламент (ЕО) № 866/2005 от 6 юни 2005 година за разширяване на действието на окончателните антидъмпингови мерки, наложени с Регламент (ЕО) № 1470/2001 и за вноса на същия продукт[, изпращан] от Социалистическа република Виетнам[, Ислямска република Пакистан] и Филипинската република (ОВ L 145, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 40, стр. 163).

15 Впоследствие Регламент № 1470/2001 е изменен с Регламент (ЕО) № 1322/2006 на Съвета от 1 септември 2006 г. (ОВ L 244, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 48, стр. 187).

Обстоятелствата, предхождащи спора, и обжалваното съдебно решение

16 След публикуването на известие за изтичане на срока на действие на мерките, приети с Регламент № 1470/2001 (ОВ C 254, 2005 г., стр. 2), Комисията е сезирана с искане за преразглеждане, подадено от Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated [Федерация на Общността за производство на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи], действаща от името на Osram GmbH (наричано по-нататък „Osram“).

17 На 12 юни 2006 г. Комисията изпраща въпросник до четиримата общностни производители на интегрирани електронни компактни флуоресцентни лампи (наричани по-нататък „КФЛ-и“), а именно GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) (наричано по-нататък „GE Hungary“), Osram, Филипс Полша и SLI Sylvania Lighting International (наричано по-нататък „Sylvania“).

18 GE Hungary и Osram посочват, че поддържат откриването на процедура по преразглеждане, докато Филипс Полша и Филипс Нидерландия се противопоставят на тази процедура. Sylvania не отговаря на въпросника.

19 Комисията приема, че са налице достатъчно доказателства, обосноваващи образуването на процедура по преразглеждане. Поради това тя образува такава процедура и започва разследване за периода от 1 юли 2005 г. до 30 юни 2006 г.

20 На 26 ноември 2006 г. GE Hungary съобщава на Комисията, че вече не поддържа оставянето в сила на разглежданите антидъмпингови мерки, а на 19 декември 2006 г. Sylvania я уведомява, че според него оставянето в сила на антидъмпинговите мерки не е в интерес на Общността.

21 На 10 юли 2007 г. Комисията изготвя уведомление, в което излага своето намерение да предложи прекратяване на процедурата по преразглеждане. В този документ Комисията обяснява по-специално, че макар при започването на тази процедура искането за преразглеждане да е било подкрепено от основна част от производството на Общността, съвкупното производство на производителите, които се противопоставят на искането, вече съставлява малко повече от 50 % от общото производство на Общността. Следователно тя заключава, че антидъмпинговите мерки следва да бъдат отменени, а процедурата — прекратена.

22 На 24 и 25 юли 2007 г. Филипс Полша и Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated представят становище по посочения документ.

23 В ново общо уведомление от 31 август 2007 г. Комисията посочва, че в крайна сметка е стигнала до заключението, че в интерес на Общността следва да се продължи с една година срокът на действие на разглежданите антидъмпингови мерки.

24 На 15 октомври 2007 г. Съветът приема спорния регламент.

25 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 21 декември 2007 г., жалбоподателите искат отмяна на този регламент.

26 В подкрепа на жалбата си те изтъкват три основания, като първите две са свързани с нарушение на член 3, параграф 1, член 9, параграфи 1 и 4 и член 11, параграф 2 от основния регламент.

27 Те твърдят по-специално, от една страна, че институциите на Европейския съюз не можели да продължат антидъмпинговата процедура в хипотезата на намаляване на степента на подкрепа за жалбата, и от друга страна, че Съветът не можел да се основава само на данните от Osram за преценка на причинената на производството на Общността вреда, доколкото продукцията на Osram, която представлявала само около 48 % от общото производство на Общността, не можела да се разглежда като съставляваща „основна част“ от последното.

28 За да отхвърли двете основания, свързани с нарушение на член 3, параграф 1, член 9, параграфи 1 и 4 и член 11, параграф 2 от основния регламент, на първо място, Общият съд разглежда въпроса дали институциите на Съюза са можели да продължат процедурата по преразглеждане въпреки факта, че степента на подкрепа за разглежданата жалба от производителите на КФЛ-и е намаляла под посочения в член 5, параграф 4 от този регламент праг от 50 %.

29 Най-напред в точки 75—78 от обжалваното съдебно решение той припомня, че искането за образуване на процедура по преразглеждане първоначално се поддържа от GE Hungary и от Osram, които заедно представляват повече от 50 % от общото производство на Общността на КФЛ-и, докато Филипс Полша се противопоставя на нейното образуване, а Sylvania не заема позиция. Това положение обаче се променя няколко месеца след образуване на процедурата по преразглеждане, когато в хода на разследването, провеждано от Комисията, GE Hungary и Sylvania я уведомяват, че вече се противопоставят на оставянето в сила на разглежданите антидъмпингови мерки. Вследствие на това противопоставяне, макар да се запазва далеч над прага от 25 %, посочен в член 5, параграф 4 от основния регламент, частта от общото производство на общностните производители, поддържащи искането за преразглеждане, все пак спада малко под посочения в същата разпоредба праг от 50 %. Всъщност единственият общностен производител, който продължава да поддържа посоченото искане, а именно Osram, представлява 48 % от общото производство на Общността, а другите трима производители, които се противопоставят на искането, заедно представляват останалите 52 %.

30 По-нататък в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че в своето решение Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62) вече е постановил, че член 5, параграф 4 от споменатия регламент не предвижда задължение за Комисията да прекрати висяща антидъмпингова процедура, когато степента на подкрепа за жалбата спадне под минималния праг от 25 % от производството на Общността, тъй като „този член се отнася само до необходимата степен на подкрепа на тази жалба, за да може Комисията да започне дадена процедура“. В точка 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд уточнява, че решение Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62) засяга член 9, параграф 1 от същия регламент, макар че това решение е постановено по дело, в което съответната жалба въобще не е била оттеглена, а само се твърди, че в хода на процедурата е намаляла степента на подкрепа за нея. В същата точка Общият съд е посочил, че „[т]ова разрешение е съвсем логично, тъй като, ако тази разпоредба не задължава Комисията да прекрати процедурата в случай на оттегляне на жалбата, това би следвало да важи a fortiori в случай, в който само е намаляла степента на подкрепа за тази жалба“.

31 Като установява в точка 86 от обжалваното съдебно решение, че по силата на член 11, параграф 5 от основния регламент член 5, параграф 4 и член 9, параграф 1 от същия регламент се прилагат за процедурите по преразглеждане, въз основа на това Общият съд заключава, че институциите на Съюза са имали право да продължат процедурата по преразглеждане въпреки възможността посоченият в член 5, параграф 4 от основния регламент праг от 50 % вече да не е достигнат.

32 Накрая, в точка 88 от обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че с тълкуването на член 9, параграф 1 от основния регламент Съветът не си е присвоил ново правомощие, тъй като той „е решил да остави в сила разглежданите антидъмпингови мерки през допълнителен период от една година само след като е установил — в съответствие със задълженията си, — че все още е налице дъмпинг, че изтичането на срока на действие на тези мерки може да допринесе за продължаване на посочения дъмпинг и на вредата и че оставянето в сила на мерките е в интерес на Общността“.

33 От това Общият съд заключава, че в настоящия случай не може да се установи нарушение на член 9, параграф 1 от основния регламент.

34 На второ място, Общият съд разглежда въпроса за определянето на промишлеността на Общността за целите на установяването на вредата.

35 Общият съд първо припомня в точка 91 от обжалваното съдебно решение, че съгласно член 11, параграф 2 от основния регламент антидъмпингова мярка може да бъде оставена в сила след изтичането на посочения в тази разпоредба петгодишен срок само ако изтичането на срока на

действие на мярката ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата, като в приложение на член 3, параграф 1 от същия регламент под „вреда“ се разбира причиняване на съществена вреда на производството на Общността, опасност от причиняване на съществена вреда на производство на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такова производство.

36 По-нататък той отбелязва в точка 92 от обжалваното съдебно решение, че член 4, параграф 1 от основния регламент определя производството на Общността било като „производителите от Общността на [сходни продукти]“, било като „тези от тях, чието съвкупно производство на [сходни продукти] съставлява [голяма] част, съгласно член 5, параграф 4 [от същия регламент], от общото производство на Общността на [тези сходни] продукти“, и че институциите на Съюза имат широко право на преценка по отношение на избора между двете възможности.

37 В точка 94 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че случаите, уредени изрично или имплицитно в член 9, параграф 1 от основния регламент, предполагат поначало, че предвиденият в член 5, параграф 4 от този регламент праг от 50 % вече не е достигнат, от което заключава, че „препращането в [член 4, параграф 1 от този регламент] към член 5, параграф 4 от [същия] регламент като цяло във връзка с израза „[голяма] част […] от общото производство на Общността“ може да се разбира само като препращане към минималния праг от 25 %, а не към този от 50 %“. За Общия съд „[т]ова решение се налага в още по-голяма степен, тъй като изискването промишлеността на Общността да представлява голяма част от общото общностно производство цели да гарантира достатъчна представителност на съвкупното производство на производителите, включени в тази промишленост. Последното качество обаче в по-голяма степен зависи от частта на продукцията на тези производители в общото общностно производство, отколкото от позицията на производителите, които не са включени в промишлеността на Общността в приложение на член 5, параграф 4 от основния регламент, по отношение на жалбата или на искането за преразглеждане“.

38 От това Общият съд заключава в точка 96 от обжалваното съдебно решение, че Съветът не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е решил да вземе предвид само Osram при определянето на производството на Общността за целите на вредата.

Искания на страните

39 Жалбоподателите искат от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, направени от тях както пред Общия съд, така и в производството по обжалване пред Съда.

40 Съветът иска жалбата да бъде отхвърлена и жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

41 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата. При условията на евентуалност тя иска той да се произнесе по първоинстанционната жалба, като я отхвърли като недопустима или неоснователна. При всички положения тя иска осъждането на жалбоподателите да понесат съдебните разноски.

42 Osram иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

43 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите сочат две основания, изведени, от една страна, от нарушение на член 9, параграф 1 от основния регламент, в който се урежда приключването на процедурата при оттегляне на жалба, а от друга страна, от нарушение при прилагането на член 4, параграф 1 във връзка с член 5, параграф 4 от същия регламент, уреждащи определянето на понятието „производство на Общността“.

По първото основание

Доводи на страните

44 С първото си основание жалбоподателите упрекват Общия съд, че тълкуването му на член 9, параграф 1 от основния регламент е неправилно, след като приема, че ако тази разпоредба позволява на Комисията да продължи разследването въпреки оттегляне на първоначалната жалба, по аргумент за по-силното основание това трябва да важи и в случай на спад в подкрепата за тази жалба от страна на общностните производители.

45 В тази връзка жалбоподателите сочат, че като основание за това разширително тълкуване в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд се е позовал на своето решение Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62) неправилно с оглед на различната фактическа обстановка по делото, по което е постановено това решение, и настоящото дело. Те добавят, че видно от ясния текст на член 9, параграф 1 от основния регламент, той се прилага само в случай на оттегляне на жалба, което впрочем се потвърждавало и от практиката на институциите на Съюза.

46 Съветът, подкрепян от Osram и Комисията, сочи, че съгласно основния регламент, за разлика от процесуалната фаза, отнасяща се до започване на разследването, за самото разследване не се прилага нито една конкретна разпоредба, задължаваща Комисията да го прекрати при спад в подкрепата за дадена жалба. Той отбелязва, че тази разлика се обяснява с необходимостта от характеризиране на процесуалната легитимация на жалбоподателите при откриване на процедурата, докато в хода на разследването такава необходимост вече не съществувала, тъй като целта на разследването е да се съберат относими доказателства, позволяващи да се констатира наличието или липсата на вреда за производството на Общността, причинена от дъмпинга.

47 Според Съвета мотивите на Общия съд не са в противоречие с посочения регламент и освен това произтичат от предходната му практика, очертана както в решение Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62), така и в решение Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет (T-172/09, EU:T:2012:532), от които следвало, че изискванията относно процесуалната легитимация, посочени в член 5, параграф 4 от същия регламент, трябва да са налице само в момента на започване на разследване, но не и докато то е в ход.

48 Съветът добавя, че дори да се допусне за установено, че в рамките на практиката си в миналото институциите на Съюза, които разполагат с широко право на преценка да решат дали следва да прекратят процедурата след оттегляне на жалбата, най-често са прекратявали текущите разследвания след направено оттегляне, от това не може да се направи извод, че посочените институции е трябвало да прекратят разследването, довело до приемане на спорния регламент, тъй като подкрепата на производството на Общността за това разследване е спаднала.

Съображения на Съда

49 Следва предварително да се отбележи, че член 5 от основния регламент урежда прецизно условията, при които жалба „от физическо или юридическо лице, или от сдружение, което не е юридическо лице, като то действа от името на производството на Общността“, води до започване на антидъмпингово разследване. В тази връзка посоченият член предвижда в параграф 4, че за да се счита за внесена от производството на Общността, тази жалба трябва кумулативно да удовлетворява две условия, отнасящи се до силата на подкрепата, с която се ползва. От една страна, тази подкрепа трябва да бъде дадена от „производители от Общността, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство на Общността на сходен продукт, произвеждан от онази част на производството на Общността, която поддържа или се противопоставя на жалбата“. От друга страна, посочената подкрепа трябва да бъде дадена от производители от Общността, съставляващи не по-малко от 25 % от общото производство на Общността на сходен продукт.

50 След започване на разследването следва да се отбележи, че член 9, параграф 1 от посочения регламент предвижда изрично възможността Комисията да го прекрати при оттегляне на жалбата, с уговорката „освен когато прекратяването не е в интерес на Общността“.

51 Същият регламент не съдържа никаква разпоредба относно мерките, които Комисията би следвало да взема в хода на разследването в случай на спад в подкрепата за жалбата или искането за преразглеждане от страна на производителите.

52 Същевременно, след като в хипотезата на оттегляне на жалба или на искане за преразглеждане съответните институции на Съюза могат съгласно член 9, параграф 1 и член 11, параграф 5 от основния регламент да продължат разследването, по аргумент за по-силното основание това трябва да важи и в случай, в който само е намаляла съответната степен на подкрепа за него, както е констатирал Общият съд в точка 85 от обжалваното съдебно решение.

53 Поради това следва да се приеме, че спадът в подкрепата от страна на общностните производители за жалба или искане за преразглеждане не може непременно да води до прекратяване на разследването, въпреки че спадът би означавал подкрепа от равнище на производство, по-ниско от един от двата прага, предвидени в член 5, параграф 4 от споменатия регламент.

54 Това тълкуване се потвърждава допълнително поради това, както отбелязва генералният адвокат в точка 118 от своето заключение, че в хода на разследването позицията на представителите на производството на Общността може да поеме в противоположна посока. Промяната в позициите не би могла да попречи на доброто протичане на съответното разследване.

55 От това следва, че при тълкуването на член 9, параграф 1 от споменатия регламент в точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че по аргумент за по-силното основание от посочената разпоредба следва, че институциите на Съюза са имали право да продължат процедурата по преразглеждане, въпреки че е било възможно вече да не е достигнат посоченият в член 5, параграф 4 от същия регламент праг от 50 %.

56 Предвид изложените по-горе съображения първото основание за обжалване трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание

Доводи на страните

57 С второто си основание жалбоподателите сочат, че Общият съд е възприел неправилно тълкуване на член 4, параграф 1 от основния регламент във връзка с член 5, параграф 4 от него.

58 В това отношение жалбоподателите твърдят, че за да дефинира понятието „производство на Общността“ съгласно член 4, параграф 1 от посочения регламент, и следователно за да отсъди дали е налице вреда, претърпяна от това производство, Общият съд не е приложил правилно един от кумулативните критерии, отнасящи се до подкрепата за жалбата, предвидени в член 5, параграф 4 от същия регламент, а именно критерия, че жалбата трябва да бъде подкрепяна от общностните производители, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство на Общността на сходен продукт, произвеждан от онази част на производството на Общността, която поддържа или се противопоставя на разглежданата жалба. Въз основа на това жалбоподателите стигат до извода, че по този начин Общият съд е игнорирал разпоредба от основния регламент, чието тълкуване не следва да буди никакви съмнения, с което е накърнил принципа на правна сигурност.

59 Съветът, Osram и Комисията сочат, че жалбоподателите смесват две отделни понятия. Първото е за процесуалната легитимация, която трябвало да се провери при подаването на жалба и преди започването на разследване. Целта на тази проверка била да се потвърди, че жалбата се подкрепя от достатъчно представителна част от производството на Съюза и поради това обхваща кумулативното спазване на минималните прагове от производството, предвидени в член 5, параграф 4 от основния регламент. Второто понятие, а именно за нанесената на производството на Общността вреда, трябвало да бъде преценено в хода на разследването отделно от първоначалната жалба, което означавало да се вземе предвид единствено минималният праг от 25 % от общото производство на Общността на сходен продукт, за да се установи дали практиката на дъмпинг засяга основна част от производството на Общността. Съветът, Osram и Комисията стигат до извода, че следователно в точки 93 и 94 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, без да допуска грешка при прилагане на правото, че преди започване на разследването и в неговия ход в понятието „производство на Общността“ следва да се влага различен смисъл, стигайки до извода, че препращането в член 4, параграф 1 от този регламент към член 5, параграф 4 от него „може да се разбира само като препращане към минималния праг от 25 %, а не към този от 50 %“.

Съображения на Съда

60 Съгласно постоянната практика на Съда разпоредбите на правото на Съюза трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, с оглед на международното право, особено когато подобни разпоредби целят именно да приведат в действие международно споразумение, сключено от Съюза (вж. решение SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, т. 51 и цитираната съдебна практика).

61 От съображения 1—3 и 5 от основния регламент следва, че понятието „производство на Общността“ трябва да се тълкува в съответствие с антидъмпинговото споразумение от 1994 г.

62 Член 4, параграф 1 от основния регламент дефинира понятието „производство на Общността“ като отнасящо се или до „производителите на подобни стоки в Общността“, или до „тези от [посочените производители], чието съвкупно производство на подобни стоки съставлява основна част, съгласно член 5, параграф 4, от общото производство на Общността на такива продукти“.

63 Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. по същество прибягва до същата алтернатива, за да определи понятието „местна промишленост“. Що се отнася до втората част от посочената алтернатива, както в антидъмпинговото споразумение от 1994 г., така и в основния регламент решаващият елемент е понятието за „значителен дял/основна част“ от цялото производство на местна или общностна продукция.

64 Що се отнася до тази част от алтернативата, чието тълкуване е единственият предмет на второто основание по жалбата, следва да се подчертае, че за разлика от член 4.1 от антидъмпинговото споразумение от 1994 г., член 4, параграф 1 от посочения регламент, уреждащ дефинирането на производството на Общността, уточнява понятието „основна част“ от общото производство на Общността на подобни стоки чрез препращане към член 5, параграф 4 от същия регламент.

65 Това препращане е допълнителен елемент в сравнение с определението, съдържащо се в член 4.1 от антидъмпинговото споразумение от 1994 г.

66 Следва да се констатира, че прагът от 50 % и прагът от 25 %, съдържащи се в член 5, параграф 4 от основния регламент, се отнасят до различни групи общностни производители.

67 Най-напред трябва да се констатира, че прагът от 50 % се отнася единствено до относителното тегло на общностните производители, които поддържат жалбата, в рамките на групата, съставена от поддържащите и противопоставящи се на жалбата общностни производители.

68 За сметка на това прагът от 25 % се отнася до „общото производство на Общността на сходен продукт“ и е свързан с процента, който представляват поддържащите жалбата общностни производители в това общо производство. Следователно единствено посоченият праг от 25 % е от значение при разрешаването на въпроса дали тези производители представляват „основна част“ от общото производство на подобната стока, произведена от производството на Общността по смисъла на член 4, параграф 1 от основния регламент.

69 При това положение следва да се приеме, че член 4, параграф 1 и член 5, параграф 4 от основния регламент, тълкувани с оглед на член 4.1 от антидъмпинговото споразумение от 1994 г., могат да бъдат разбрани единствено в смисъл, че препращат към минималния праг от 25 %. В този смисъл с препращането към този праг член 4, параграф 1 от основния регламент единствено уточнява, че при всички положения ако общата продукция на общностните производители, подкрепящи жалбата, не достига 25 % от общото производство на Общността на подобната стока, тя не може да се счита за достатъчно представителна за производството на Общността.

70 В хипотезата, че общата продукция на посочените общностни производители надвишава посочения праг, ще могат да се наложат или оставят в действие антидъмпингови мита, ако съответните институции на Съюза успеят да докажат, отчитайки всички релевантни обстоятелства по делото, че вредата, произтичаща от вноса на стоката, която е предмет на дъмпинг, засяга основна част от общото производството на Общността на подобни стоки.

71 В спорния регламент Съветът се основава на данните от един-единствен производител, а именно Osram, представляващ около 48 % от общото производство на Общността на подобна стока, за да прецени вредата, причинена на производството на Общността.

72 В това отношение следва да се констатира, че част от производството на Общността, съвсем близка до 50 % от общата продукция на подобната стока, произвеждана от производството на Общността, например част в размер на 48 %, може да се счита, че явно съставлява основна част от него. Член 4, параграф 1 от основния регламент всъщност съдържа понятието „основна част“ от производството на Общността, а не „по-голямата част от производството на Общността“.

73 От всички тези обстоятелства следва, че без да допуска грешка при прилагане на правото, Общият съд е приел, от една страна, в точка 94 от обжалваното съдебно решение, че препращането в член 4, параграф 1 от основния регламент към член 5, параграф 4 от него може да се разбира само като препращане към минималния праг от 25 %, а не към този от 50 %, и в точка 96 от същото решение, от друга страна, е констатирал, че Съветът е могъл основателно да приеме, че производството на Osram, което представлява около 48 % от общото производство на Общността, „[несъмнено] съставлява [голяма] част от продукцията на Общността“.

74 Следователно второто основание по жалбата също не може да се приеме.

75 Предвид всички гореизложени съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

По съдебните разноски

76 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

77 След като Съветът и Osram са направили искане за осъждането на Филипс Полша и Филипс Нидерландия да заплатят съдебните разноски, а последните са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

78 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, държавите членки и институциите на Съюза, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Комисията, която е встъпила като страна в първоинстанционното производство, понася собствените си съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Philips Lighting Poland S.A. и Philips Lighting BV да понесат собствените си съдебни разноски и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз и на Osram GmbH.

3) Европейската комисия понася собствените си съдебни разноски.

Подписи